

Femeia uitată

Adaptare de Matei Stoian după piesa *Femeia care tot uita să se nască*
de Cătălina Florescu

Textul este publicat exclusiv în scop de lectură și informare.

Pentru montarea scenică, lecturi publice, adaptări sau orice alt tip de utilizare artistică sau educațională, este necesară obținerea drepturilor de autor.

Orice utilizare neautorizată atrage răspunderea civilă și/sau penală, conform legislației în vigoare.

© Asociația MONTAGE

Toate drepturile rezervate.

PERSONAJE

- FEMEIA CU DOR DE DUCĂ
- FEMEIA CU APARAT FOTO
- FEMEIA CU BĂIAT MARE, MULT PREA MARE
- FEMEIA ÎNȘELATĂ CARE VA ÎNFLORI
- FEMEIA CARE TOT UITA SĂ SE NASCĂ

Note:

- Personajul Femeia care tot uită să se nască are o structură dublă.

Pe de o parte, ea este implicată direct în acțiunea piesei, traversând situațiile dramatice care construiesc parcursul narativ.

Pe de altă parte, ea funcționează ca un martor vizibil al acțiunii, un observator lucid care formulează reflecții și comentarii asupra realității sociale și asupra mecanismelor care guvernează existența feminină. Această voce nu este una exclusiv narativă, ci are o prezență scenică explicită, stabilind o relație directă cu publicul. Trecerea dintre cele două ipostaze se face fluid, fără marcaje rigide, fiind parte integrantă din structura textului.

- Toate celelalte personaje ale piesei, cu excepția Femeii cu dor de ducă, funcționează după un mecanism similar. În prima parte a textului, ele apar ca prezențe situate în afara acțiunii dramatice propriu-zise, având rol de comentatori sau martori ai situațiilor prezentate.

Pe parcursul piesei, aceste personaje traversează o tranziție vizibilă: în momentul în care textul ajunge la scenele în care ele sunt implicate direct în desfășurarea evenimentelor, își asumă integral statutul de personaje dramatice, devenind subiecți ai acțiunii și participând activ la conflict.

Această trecere de la poziția de observație la cea de implicare este parte integrantă din structura dramaturgică a textului și reflectă mecanismul prin care vocile colective se transformă în experiențe individuale.

- Replicile marcate cu fundal gri indică momente situate în afara acțiunii dramatice propriu-zise. Aceste intervenții au rol de comentariu, contextualizare sau problematizare a situațiilor prezentate și suspendă temporar convenția realistă a scenei, fără a avansa direct intriga.

SCENA I – BUCĂTĂRIA ȘNIȚELOR

Decor domestic adică cu oale și scaune și un macrame de la bunica. Primit de la mama sau bunica ei. Nu se mai știe. Puțin rupt sau decolorat.

*Toate femeile sunt la bucătărie, fiecare cu câte o tigaie. Se aude un ritm de bătut carne, aproape ca o toacă. Din când în când, corul izbucnește în replici scurte, seci, fără a interacționa direct cu protagonistul. **Femeia cu dor de ducă** este în centrul acțiunii, cu telefonul la ureche.*

FEMEIA CU DOR DE DUCĂ

(bătând și tăind carnea pentru șnițele și totodată adresându-se telefonului, cu o voce fals dulceagă, plictisită) O, dragule, m-ai sunat! Ce surpriză! Ai verificat dacă mai respir? Sau doar ți s-a făcut dor să-mi spui ce-am greșit azi? Ce mai e? Da, și ce e mă rog așa de urgent? Ce-a mai luat foc în palatul meu de fericire conjugală? Ahm. Ahm... (râzând sec) Măi, cum mă mai iubești tu pe mine și mă faci să mă doară-n cur de bucătărie. Da, exact așa, printre cartofi și ceapă. Romantic, nu? Aha. Da. Normal că glumeai. Tu glumești mereu. (pauză, ascultă) Și faci asta de parcă nu m-aș fi săturat până în gât de iubirea ta. (pune telefonul pe masă)

FEMEIA CU APARAT FOTO

(comentariu sec, ironic, dar fără să interacționeze cu Femeia cu dor de ducă) Iubire la distanță? E singura care nu te sufocă. Doar te lasă să te usuci.

FEMEIA CU BĂIAT MARE, MULT PEA MARE

(comentariu sec, ironic, dar fără să interacționeze cu Femeia cu dor de ducă) Dragoste la foc mic – să nu se ardă tigaia!

FEMEIA ÎNȘELATĂ CARE VA ÎNFLORI

(comentariu sec, ironic, dar fără să interacționeze cu Femeia cu dor de ducă) Carnea se frăgezește, femeia se înăsprește.

FEMEIA CU APARAT FOTO

(comentariu sec, ironic, dar fără să interacționeze cu Femeia cu dor de ducă) Iubirea la tigaie – prăjeală și fum!

FEMEIA CU DOR DE DUCĂ

Ce bine că-s singură. Nu mă sâcăie nimeni la cap. Nu mă întreabă nimeni „ce-ai gătit?”, „unde te duci?”, „cu cine vorbeai?”. Nu trebuie să zâmbesc, nu trebuie să par... sociabilă. (din nou la telefon) Nu. Nu am zis nimic. Auzi, altceva mai bun nu aveai să-mi spui? Atunci ne auzim mai târziu. (închide. Dintr-o plasă scoate un pliant și mai multe legume. Citește de pe pliant) Dacă te înscrii acum la conferința “Cum să relaționezi” vei primi “Ghidul fericirii” plus un voucher la o apă minerală la .33 litri. (Hohote de râs, apoi acid) Păi, eu apă nu mai beau de acum zece ani de la nunta cumnatei când am crezut că mor otrăvită de la „apa pură de la puț”. Ca proasta, de rușine, am băut apă când eu voiam o țuică, o tărie, ceva să mă ardă, să mă trezească, să-mi aducă aminte că mai sunt vie. (Aruncă pliantul)

FEMEIA ÎNȘELATĂ CARE VA ÎNFLORI

(comentariu sec, ironic, dar fără să interacționeze cu Femeia cu dor de ducă) Femeile nu au voie să bea. Nu se cade. Doar să toarne și să zâmbescă.

FEMEIA CU APARAT FOTO

(comentariu sec, ironic, dar fără să interacționeze cu Femeia cu dor de ducă) Zâmbetul trebuie să fie ca picioarele: cât mai larg deschis.

Celelalte femei iau legume din plase (ceapa, varză, castravete, etc.).

FEMEIA CU DOR DE DUCĂ	Jur că bucătăria mea e front de război! Eu sunt generalul cu tigaia, dar soldatul cu lingura sunt tot eu. Inamicii? Uleiul încins, cratița spartă și foamea eternă a familiei. Și, ghici ce, dragule, n-am primit niciodată decorație – Doar cearcăne. Și observații. Multe observații. De fapt... am primit o coroană. <i>(își pune capacul pe cap ca o coroană. Pauză.)</i>
FEMEIA CU APARAT FOTO	Ceapă la sân, lacrimi garantate!
FEMEIA CU BĂIAT MARE, MULT PEA MARE	Fundul varză, mintea tocată!
FEMEIA ÎNȘELATĂ CARE VA ÎNFLORI	Castravetele – barometru al fidelității!
FEMEIA CARE TOT UITA SĂ SE NASCĂ	<i>(ia castravetele, îl taie furios pe jumătate)</i> E prea mare, totuși!
FEMEIA CU DOR DE DUCĂ	<i>(aruncă capacul)</i> Dumnezeu sigur a fost femeie, sigur a creat lumea într-o cratiță. A pus cerul la fiert, pământul la copt și omul l-a frăgezit la ciocan, ca pe un șnițel. Și după șapte zile de muncă, ce-a făcut? În loc să se odihnească, a spălat vasele. Și nu s-a terminat aici: a mai spălat și cratița în care crescuse Edenul, a schimbat apa la flori, a șters urmele de noroi de pe podeaua raiului și, ca să fie treaba treabă, a trebuit să calce și cearceaful sub care Adam sforăia fericit. Așa că... odihna de a șaptea zi e cea mai mare minciună. <i>(pornește TV-ul)</i>
FEMEIA CARE TOT UITA SĂ SE NASCĂ	Bună seara, dragi telespectatori! La rubrica meteo de azi, prognoza din gospodării e aceeași de mii de ani: În zona chiuvelei se anunță ploi torențiale de vase nespălate. Specialiștii spun că furtuna poate dura până la trei zile, dacă nu se iau măsuri preventive... adică dacă nu apare un voluntar bărbat. Dar prognoza arată: șanse zero. Totodată, șansele de grindină cu șosete pierdute sunt foarte mari.
CELELALTE FEMEII (exceptând FEMEIA CU DOR DE DUCĂ)	Confirmat, nu se mai găsesc perechile! Alertă maximă la ciorapi!
FEMEIA CARE TOT UITA SĂ SE NASCĂ	În bucătărie presiunea atmosferică se ridică odată cu aburii de pe oale – ciorba fierbe, dar aplauzele rămân sub cod galben de absență.
CELELALTE FEMEII (exceptând FEMEIA CU DOR DE DUCĂ)	Bărbatul aplaudă doar când marchează echipa! Ciorba se mănâncă, nu se laudă.
FEMEIA CARE TOT UITA SĂ SE NASCĂ	La mașina de spălat, centrifuga merge neîntrerupt, dar nervii gospodinei se învârt și ei în același ciclu.
CELELALTE FEMEII (exceptând FEMEIA CU DOR DE DUCĂ)	Abracadabra și rufele dispar!
FEMEIA CARE TOT UITA SĂ SE NASCĂ	Specialiștii avertizează: anticiclonul patriarhal rămâne stabil – bărbații continuă să creadă că mopul e o specie rară de pește.

CELELALTE FEMEI (exceptând FEMEIA CU DOR DE DUCĂ)	Mop de mare adâncime!
FEMEIA CARE TOT UITA SĂ SE NASCĂ CELELALTE FEMEI (exceptând FEMEIA CU DOR DE DUCĂ)	În sufragerie e vreme frumoasă pentru bărbați: soare pe canapea, briză de bere, precipitații zero la capitolul efort. Cod verde la telecomandă!
FEMEIA CARE TOT UITA SĂ SE NASCĂ CELELALTE FEMEI (exceptând FEMEIA CU DOR DE DUCĂ)	În dormitor persistă vânturi de reproș: „de ce ești obosită?”, de parcă ziua de muncă nu s-ar fi dublat imediat după job. Ai stat toată ziua degeaba!
FEMEIA CARE TOT UITA SĂ SE NASCĂ	După cum puteți vedea, nu se anunță schimbări majore. Recomandăm bocanci de rezistență și, dacă se poate, un concediu permanent de la „serviciul casnic obligatoriu”.
FEMEIA CU DOR DE DUCĂ	<i>(oprește TV ul, își dă șorțul jos)</i> Mama mă-sii de ceapă. Îmi vine să plâng. M-am săturat de tot mormanul verbele imperative: „spală!”, „stoarce!”, „freacă!”, „treci!”. Mai bine beau o bere! <i>(pleacă cu plasa cu legume să se schimbe, îți pune pantofi, o pălărie elegantă, se aranjează, etc.)</i>
FEMEIA CU APARAT FOTO	<i>(începe să fredoneze o versiune lentă a „Girls Just Want To Have Fun” de Cyndi Lauper)</i> Oh girls, they wanna have fun Oh girls just wanna have fun (girls, they want) (Wanna have fun, girls) (Wanna have) Oh girls just wanna have fun
FEMEIA CU DOR DE DUCĂ	Dragă George, am plecat. Ți-am lăsat niște șnițele. Sunt de ieri. Cred. Nu mai știu. Că ieri nu ai venit acasă. Sau ai venit? E mai bine să plec un pic. Ai tu grijă de ficus să nu se usuce. E singurul care mai stă drept în casa asta, după tine. Am tren la 16 și mă grăbesc. Nu mă suna că nu-mi iau telefonul cu mine. Ți-l las acasă. Nu știu când mă întorc. Ah, pe 30 are fata recital la vioară. Ia-i dresuri noi ca să nu se facă de râs, cum zici tu. Ea știe că plec, i-am zis ascară când i-am cântat. Vorbim când mă întorc. Poate mă opresc și pe la var-mea Sanda la țară. Mi-a zis de atâtea ori să vin când se fac strugurii. Zicea să-i facem să pleznească cum făcea pentru vin nenea Dorel, săracu’ nu mai e, și cineva trebuie să continue tradiția. Și dacă am timp, mai dau o fugă și pe la tanti Mioara. Zicea să vin să o fotografiez nud la malul mării. Auzi, tu, ce idee! Până la urmă nu știu când vin. Vezi că la ușă cheia nu mai intră bine în broască. Am încercat s-o ung, dar cred că e veche. Și ne mai trebuie și o tigaie. Am ars de prea multe ori șnițelele, a făcut o gaură. Vezi că Adei nu îi plac ouăle moi, să i le fierbi să fie tari. Să nu se mai plângă că „nu faci nimic cum trebuie”. Știu, e mofturoasă fi-ta. Pe 15 ale lunii să plătești factura la lumina, că altfel ne taie curentul, și rămânem pe întuneric. Deși, sincer, nici n-aș observa mare diferență. Iar m-am luat cu vorba. De la niște facturi. În dulap ai o listă mai lungă cu tot ce trebuia eu să fac. Foaia aia e plină de toate prostiile... Pe foaia aia e viața mea în verbe scurte: „fă!”, „spală!”, „stoarce!”, „taci”. Am plecat, George. Voi bea o bere. O bere cu spumă multă, cum îi plăcea bunicii. Și nu o să mai spăl halba pe urmă. <i>(iese)</i>

SCENA II - CATWALK AL PERFECȚIUNII

Glamorous, vogue. Femeile sunt aranjate, intrând într-o defilare de modă. Fața lor nu se vede. Intră una câte una, ca pe podium, cu pași identici, mecanici. Se aliniază în fața publicului, ca niște statui. Respirația lor se aude greu, sincronizat. Tăcere. Doar pași și respirație. Intră FEMEIA CU APARAT FOTO. Ține aparatul ca pe o armă. Le pozează una câte una. La fiecare flash, femeile întorc capul lent, simultan, ca păpuși trase pe sfori. Pe fundal apar proiecții distorsionate: zâmbete false, chipuri prinse între cadre, ochi închiși, poate chiar părți din corpul feminin. Frumusețe fragilă, înspăimântătoare. Aparatul face „click” repetitiv. La fiecare click, corul adaugă imperativ, ca un verdict scurt, aproape fără a deschide gura, ca și cum verdicturile ar veni din afară, de la o autoritate invizibilă:

FEMEIA CU APARAT FOTO	Zâmbește! (click)
<i>La fiecare flash, femeile întorc capul lent, toate în aceeași direcție, ca niște păpuși trase de sfori.</i>	
FEMEIA CU BĂIAT MARE, MULT PEA MARE	Slăbește! (click)
FEMEIA ÎNȘELATĂ CARE VA ÎNFLORI	Rezistă! (click)
FEMEIA CARE TOT UITA SĂ SE NASCĂ	Rămâi frumoasă! (click)

*Intră **Femeia cu dor de ducă**, trăgând un geamantan. Se oprește brusc, ca și cum zidul femeilor i-ar bloca drumul. Ele rămân nemișcate, dar prezența lor e apăsătoare.*

FEMEIA CU DOR DE DUCĂ	Mă pozai? Auzi, eu nu ies bine în poze. Niciodată.
FEMEIA CU APARAT FOTO	Asta cu ieșitul bine e relativă.
FEMEIA CU DOR DE DUCĂ	Nu m-am coafat de când m-am măritat.
FEMEIA CU APARAT FOTO	Arăți bine. Chiar arăți bine.
FEMEIA CU DOR DE DUCĂ	Faci asta de mult timp?
FEMEIA CU APARAT FOTO	Da.
FEMEIA CU DOR DE DUCĂ	Serios?
FEMEIA CU APARAT FOTO	Da. Vrei să vezi cât am tras până acum?

FEMEIA CU DOR DE
DUCĂ Tras???

FEMEIA CU APARAT
FOTO Da, pe cameră.

***Femeia cu dor de ducă** dă din cap și se apropie de cealaltă femeie. Se uită în aparat. Apare o proiecție în fundal. Celelalte femei fug repede și privesc proiecția. Se derulează mai multe fotografii*

FEMEIA ÎNȘELATĂ
CARE VA ÎNFLORI Obosită!

FEMEIA CU BĂIAT
MARE, MULT PEA
MARE Prea slabă!

FEMEIA CARE TOT UITA
SĂ SE NASCĂ Ridată!

FEMEIA ÎNȘELATĂ
CARE VA ÎNFLORI Drăguțică!

FEMEIA CU BĂIAT
MARE, MULT PEA
MARE Prea vulgară!

FEMEIA CARE TOT UITA
SĂ SE NASCĂ Trecută!

FEMEIA CU BĂIAT
MARE, MULT PEA
MARE Prea botoxată!

FEMEIA ÎNȘELATĂ
CARE VA ÎNFLORI Arată ca o mamă!

FEMEIA CARE TOT UITA
SĂ SE NASCĂ Perfectă!

FEMEIA CU APARAT
FOTO Te-am convins?

FEMEIA CU DOR DE
DUCĂ Da, dar să le ștergi pe alea în care ies prost.

FEMEIA CU APARAT
FOTO Bine, bine!

Începe „ședința foto”. Aparatul face „click” repetitiv.

FEMEIA CARE TOT UITA SĂ SE NASCĂ	<i>(cu voce dulce, de prezentatoare de modă)</i> Bună seara și bine ați venit la defilarea vieții perfecte. Pe podium, femeia trebuie să poarte zâmbetul obligatoriu – accesoriul care nu se demodează niciodată. Colecția sezonului include: talie subțire, oboseală ascunsă, dar cu rimel rezistent la lacrimi; un trup impecabil, chiar dacă a trecut prin muncă, nașteri și insomnii; și, desigur, noul parfum al feminității: tăcere cu note de vinovăție. În garderoba de bază: rochia neagră, pentru înmormântarea viselor; pantofii cu toc, pentru a merge elegant pe muchia extenuării; pălăria mare, ca să nu se vadă ridurile, gândurile și nici măcar fața. Atenție, doamnelor: în această colecție, frumusețea nu este o alegere. Este uniforma. Nu purtați altceva, căci riscați să fiți declarate... necorespunzătoare.
CELELALTE FEMEI (exceptând FEMEIA CU DOR DE DUCĂ și FEMEIA CU APARAT FOTO)	<i>(ca un slogan de reclamă, sec, metalic)</i> Perfectă sau invizibilă!
FEMEIA CU DOR DE DUCĂ	Ce-ai pățit? Ai ceva pe față. Un gândac mare, cu un ochi și mai mare.
FEMEIA CU APARAT FOTO	E de la vreme, mi-apare și dispare în funcție de cum bate vântul.
FEMEIA CU DOR DE DUCĂ	N-am mai auzit-o pe asta de mult timp.
FEMEIA CU APARAT FOTO	Nici eu n-am mai zis-o parcă de o veșnicie. Ce altceva îți mai place să zici?
FEMEIA CU DOR DE DUCĂ	Căcat!
FEMEIA CU APARAT FOTO	Ce tare! S-a căcat în scăldătoare. <i>(Râde)</i>
FEMEIA CU DOR DE DUCĂ	Ce-ai zis?
FEMEIA CU APARAT FOTO	Mamaia spunea că înseamnă că cineva își face rău cu mâna lui.
FEMEIA CU DOR DE DUCĂ	Tu vorbești despre căcat? Tata zicea că o să am noroc pentru că am mâncat căcat când eram mică.
FEMEIA CU APARAT FOTO	Erai rebelă de mică?
FEMEIA CU DOR DE DUCĂ	Nu, zicea el cât se poate de clar că l-am mâncat. Literalmente. <i>(Adaugă)</i> Pe bune.
FEMEIA CU APARAT FOTO	Glumea, presupun.
FEMEIA CU DOR DE DUCĂ	A zis că într-o zi m-au găsit în baie luând din căcatul din oliță și punându-l pe pereți.

FEMEIA CU APARAT FOTO	De ce?
FEMEIA CU DOR DE DUCĂ CELELALTE FEMEI	Habar n-am. Cred că mă plictiseam. Sau din curiozitate. <i>(murmura, ca un cor bisericesc, grav, aproape ca o incantație)</i> În fiecare casă e un căcat mai mare. Ascuns în pereți. Care miroase a frică.
FEMEIA CU APARAT FOTO	Eu nu cred că am mâncat. Nu am noroc...
FEMEIA CU DOR DE DUCĂ	Crezi că e vreo legătură?
FEMEIA CU APARAT FOTO	Nu știu. Poate da. Poate nu... am plecat de acasă. Nu mai rezistam. Fă aia, fă ailaltă. Ai grijă de iubit. Mă sculăm și mergeam ca o somnambulă din pat până la WC și apoi până la bucatărie. Mă uităm la covorașul de la baie și mă gândeam de ce al meu nu zboară. Să mă fi dus și pe mine pe sus ca în povești. Apoi auzeam cum așternuturile foșneau și mă duceam să fac cafea. Cât făceam cafeaua, împachetam, mai spălăm ce rămăsese în chiuvetă, deși eu spălaseam toate vasele de cu seară, na, ca prin „magie” apăreau altele peste noapte... dădea cafeaua în foc, înjurăm, o luam de pe foc, îmi turnam așa cu zaț cu tot ce mai rămăsese și apoi continuam să fac ce trebuia să fac... să aibă iubitul ce să mănânce ... să nu plece la muncă cu stomacul gol, dintr-astea. Și mai spălăm și aragazul dacă se murdărise, îi strigam la masă, mă îngropam în fiecare zi în bucatărie, nici nu mă mai vedeam de multe ori...
FEMEIA CU DOR DE DUCĂ	Da, cunosc situația! Am bătut la șnițele la viața mea până am făcut gaură în tocător! Și cafeaua o beai rece, nu?
FEMEIA CU APARAT FOTO	Exact! ... și știi ceva? Cafeaua rece are gust de rahat.
FEMEIA CU DOR DE DUCĂ	De căcat. Căcat rece.
FEMEIA CU APARAT FOTO	Poate că ăsta e destinul femeii, dar noroc, clar, nu. Așa că am luat aparatul. Și-am început să spun altfel de povești. Poate că nu e prea mult, dar e un început. <i>(observă o pată)</i> Stai puțin!
<i>Femeia cu aparat foto caută prin geantă.</i>	
FEMEIA CU DOR DE DUCĂ	Ai pierdut ceva?
FEMEIA CU APARAT FOTO	Aveam o broșă la mine.
FEMEIA CU DOR DE DUCĂ FEMEIA CU APARAT FOTO	Broșă? Da, mă, broșă...
FEMEIA CU DOR DE DUCĂ	Pentru ce?

FEMEIA CU APARAT FOTO	Ai o pată.
FEMEIA CU DOR DE DUCĂ	Da, știu, pe creier.
FEMEIA CU APARAT FOTO	Nu, mă, pe haină!
FEMEIA CU DOR DE DUCĂ	Unde?
FEMEIA CU APARAT FOTO	Aici (<i>îi arată pe bluză</i>)

Femeia cu dor de ducă încearcă să o șteargă

FEMEIA CU APARAT FOTO	Mai rău o întinzi. Am o broșă cu un fazan.
FEMEIA CU DOR DE DUCĂ	O broșă cu un fazan? Fazan? Fazan?
FEMEIA CU APARAT FOTO	Ce ai de repeți? Tic nervos?
FEMEIA CU DOR DE DUCĂ	Nu mi-am dat seama. Ce-am spus? Fazan? Scuze.
FEMEIA CU APARAT FOTO	Broșa asta mi-a dat-o mama când am făcut 18 ani. „Numai masculul își înfoaie penele...”
FEMEIA CU DOR DE DUCĂ	Ce-ai zis????
FEMEIA CU APARAT FOTO	(<i>Cu broșa în mână</i>): Numai masculul își înfoaie penele, așa mi-a zis mama.
FEMEIA CU DOR DE DUCĂ	Așa, și???
FEMEIA CU APARAT FOTO	Mi-a dat broșa asta la majorat și mi-a zis că nu are bani de petrecere, că a strâns să-mi ia broșa dintr-un anticariat, că poate eu o să am o viață mai bună...a zis să mă înfoi în pene pentru că ea n-a făcut-o ... că nu știa că poate să o facă... că maică-sa i-a murit devreme ... că a crescut prin mătuși care o țineau la cratiță....care îi ziceau de copii... îi ziceau să se păstreze fată mare ... și mama mi-a dat broșa, m-a pupat pe obraz și cam asta.
FEMEIA CU DOR DE DUCĂ	Și ce, vrei să mi-o dai mie? E amintire.
FEMEIA CU APARAT FOTO	Dacă o vrei. (<i>îi pune broșa</i>) Nu am ce să mai fac cu ea. Eu am plecat de acasă. Tu?

FEMEIA CU DOR DE DUCĂ	Unde ai plecat?
FEMEIA CU APARAT FOTO	Unde văd cu ochii. Sunt freelancer acum.
FEMEIA CU DOR DE DUCĂ	Pe bune?
FEMEIA CU APARAT FOTO	E mult mai bine așa.
FEMEIA CU DOR DE DUCĂ	Și eu am plecat.
FEMEIA CU APARAT FOTO	Unde?
FEMEIA CU DOR DE DUCĂ	Știu doar de unde... nu și unde. Hai să bem o cafea!

Ies

SCENA III - BIROUL VISURILOR PIERDUTE

Scena începe cu proiecții artistice, intercalate, pentru fiecare femeie

FEMEIA ÎNȘELATĂ CARE VA ÎNFLORI	Mi-am dorit...
FEMEIA CU APARAT FOTO	Am visat...
FEMEIA CU DOR DE DUCĂ	Credeam...
FEMEIA CU BĂIAT MARE, MULT PEA MARE	Speram...
FEMEIA ÎNȘELATĂ CARE VA ÎNFLORI	Mi-am dorit, când eram mică, să fiu prințesă și să port rochii care foșnesc.
FEMEIA CU APARAT FOTO	... să fac poze la stele, în timp ce zburam cu parașuta.
FEMEIA CU DOR DE DUCĂ	... să fiu controloare în trenuri și să văd toate orașele din lume.
FEMEIA CU BĂIAT MARE, MULT PEA MARE	... să am o masă mare, cu toată familia laolaltă, râzând.
FEMEIA CU APARAT FOTO	Am visat că pot să prind curcubeul într-o ramă și să-l pun pe perete.

FEMEIA CU DOR DE DUCĂ	... că o să ajung în Groelanda.
FEMEIA CU BĂIAT MARE, MULT PEA MARE	... că odată mari, copiii mei o să rămână la masă chiar și după ce s-a terminat mâncarea.
FEMEIA ÎNŞELATĂ CARE VA ÎNFLORI FEMEIA CU DOR DE DUCĂ	... că prinţul o să vină pe un cal alb şi nu o să întârzie niciodată. Credeam că oamenii nu se opresc niciodată din mers şi că viaţa e doar un drum cu staţii colorate.
FEMEIA ÎNŞELATĂ CARE VA ÎNFLORI	... că dragostea e ca în desene, cu inimioare care plutesc în aer.
FEMEIA CU BĂIAT MARE, MULT PEA MARE	... că duminica e făcută pentru prăjituri şi poveşti, nu pentru certuri sau telefoane.
FEMEIA CU APARAT FOTO	... că dacă apeşi pe un buton, păstrezi pentru totdeauna clipa şi nimeni nu îţi mai fură nimic.
FEMEIA CU BĂIAT MARE, MULT PEA MARE	Speram că, atunci când voi fi mare, cineva o să mă țină de mână şi nu o să-mi dea drumul niciodată.
FEMEIA ÎNŞELATĂ CARE VA ÎNFLORI	... că îmi va spune „Te iubesc”.
FEMEIA CU APARAT FOTO	... că o să am prieteni care să zâmbească mereu când mă văd cu aparatul.
FEMEIA CU DOR DE DUCĂ	... Că o să-mi pun viaţa într-o valiză roşie şi să merg în Japonia, cu trenul-glonţ. Ce denumire tâmpită.
FEMEIA CARE TOT UITA SĂ SE NASCĂ	Bună ziua. Aţi ajuns la Biroul Visurilor Pierdute. Aveţi vreo dorinţă? Luaţi un bilet de ordine! La ghişeu unu primim călătoriile ratate. Pe raftul de sus, trenul de mare viteză din Japonia – staţionat de zeci de ani în mintea unei femei care n-a trecut niciodată graniţa cartierului. La ghişeu numărul doi, avem expoziţia foto, cu fotografii îngălbenite. Le depozităm frumos, ca la muzeu. Miros a praf şi a regret. La ghişeu trei primim visurile care încă poartă căldura duminicilor târzii. Aici ajung mesele mari, unde râsetele nu s-au mai aşezat la locul lor. Le strângem atent, firimitură cu firimitură, ca pe un praf de amintiri. Aici, la Biroul Visurilor Pierdute, e linişte. Se aude doar foşnetul hârtiilor şi suspinul viselor neîmplinite. E liniştea care doare mai tare decât orice strigăt. Şi ştiţi care e paradoxul? Aceste vise n-au cerut mult. Doar o clipă în care timpul să nu fugă. O cană aburindă uitată pe masă. O mână rămasă peste alta. Un drum făcut până la capăt. Dar nu s-a întâmplat. Ai fost prea atentă la ce trebuia. La ordinea lumii. Şi lumea te-a ordonat înapoi, la locul tău. Şi acum, când deschid sertarele, văd femei întregi care n-au trăit niciodată dincolo de obligaţii. Le aud şoptindu-şi din copilărie dorul: valize roşii, curcubeie într-o ramă, camere tăcute, rochii care foşnesc. Sunt acolo — vii în amintire, dar îngheţate în timp. Doamnelor, Biroul se închide la ora morţii. Şi atunci, cineva — poate voi, poate altcineva — o să vină să semneze ultima hârtie: „Am visat. N-am făcut. Am renunţat.”

SCENA IV - VINE O VREME

Într-o cafenea.

Intră Femeia cu băiat mare, mult prea mare, trăgând după ea două valize de documente, care reprezintă bărbații din viața ei, copil și soț. Se așază la o masă. Își scoate un teanc de documente din valiză pe care le analizează.

Intră Femeia cu aparat foto urmată de Femeia cu dor de ducă, trăgând valiza după ea. Se uită după o masă liberă.

FEMEIA CU BĂIAT
MARE, MULT PREA
MARE

Nu e corect!

FEMEIA CU DOR DE
DUCĂ

Mama mia. Ești flească!

FEMEIA CU APARAT
FOTO

Mă lași să te pozez?

FEMEIA CU DOR DE
DUCĂ

E inocentă. Are și ea o fixație.

FEMEIA CU BĂIAT
MARE, MULT PREA
MARE

Am plecat de acasă...

FEMEIA CU DOR DE
DUCĂ

Și noi la fel. E contagios.

FEMEIA CU BĂIAT
MARE, MULT PREA
MARE

Nu, am plecat de acasă fără umbrelă.

FEMEIA CU DOR DE
DUCĂ

Vrei să te schimbi? Noi chiar am plecat de acasă.

FEMEIA CU APARAT
FOTO

Da, uită-te prin valize, vezi dacă îți place ceva.

FEMEIA CU DOR DE
DUCĂ

Da' ce, e la parada modei? Lasă femeia să-și ia orice. Ia de la mine.

FEMEIA CU BĂIAT
MARE, MULT PREA
MARE

Mersi. Prefer să mă usuc. Am o ședință importantă.

FEMEIA CU APARAT
FOTO

Vezi ce ai făcut?

FEMEIA CU DOR DE
DUCĂ

Ce am făcut?!

FEMEIA CU APARAT
FOTO

Ai inhibat-o. Dumnezeuule, are o tristețe ireală.

FEMEIA CU DOR DE DUCĂ	Arată ca o fantomă!
FEMEIA CU APARAT FOTO	Pot să te pozez?
FEMEIA CU BĂIAT MARE, MULT PEA MARE	Exact ce-mi mai lipsea, să devin trending cu #ghostboss. Șefa la excel.
FEMEIA CU DOR DE DUCĂ	Ce e ăla „excel”?
FEMEIA CU APARAT FOTO	Lasă. Haaaai, pot să te pozez? Nu le public. Le fac pentru mine. Portrete de femeie. Rar pozez bărbați. Sunt monotoni. Sacou, pantaloni, pantofi.
FEMEIA CU DOR DE DUCĂ	Trași la indigo.
FEMEIA CU BĂIAT MARE, MULT PEA MARE	Amuzant că zici asta.
FEMEIA CU DOR DE DUCĂ	Adică?
FEMEIA CU BĂIAT MARE, MULT PEA MARE	Păi, odată, aproape că am adus acasă un alt bărbat.
FEMEIA CU APARAT FOTO	Cum așa?
FEMEIA CU BĂIAT MARE, MULT PEA MARE	Uite așa.
FEMEIA CU DOR DE DUCĂ	L-ai găsit în sacoșă și-ai crezut că ți l-au dat la promoția de cratițe de inox?
FEMEIA CU BĂIAT MARE, MULT PEA MARE	Eu? La cratiță? Nu. L-am găsit la o petrecere. Era unul din cei patru invitați costumați în Marcello Mastroianni, că era petrecere tematică și tema era cinema-ul. Normal, numai ceva „mare” pentru oameni „mari”.
FEMEIA CU DOR DE DUCĂ	Așaaa....și?
FEMEIA CU BĂIAT MARE, MULT PEA MARE	Și eu eram Sofia Loren.
FEMEIA CU APARAT FOTO	Și?
FEMEIA CU BĂIAT MARE, MULT PEA MARE	Și Sebi, soțul, era al cincilea.

FEMEIA CU APARAT FOTO

Al cincileaMastroianni?

FEMEIA CU BĂIAT MARE, MULT PREA MARE

Exact. Ni s-a părut o idee foarte bună, dar evident doar ni s-a părut.

FEMEIA CU DOR DE DUCĂ

Și l-ai confundat cu unul din ceilalți patru??

FEMEIA CU APARAT FOTO

Și câte Sofia Loren erau?

FEMEIA CU BĂIAT MARE, MULT PREA MARE

Încă doua. O paradă de Loren-Mastroianni, de parcă era casting, nu petrecere. Toți aveau ochelari fumurii, pălării negre și eșarfe albe și era și 4 dimineața... În fine, după câteva pahare, după ce am râs forțat la glumele acționarilor, în semiîntinericul ăla amestecat cu fum de trabuc am pus mâna pe brațul unui „Marcello” și-am zis: „Sebi, hai să plecăm. Sunt extrem de obosită”. Omul zice: „Sigur.”

FEMEIA CU APARAT FOTO

Ha, e de comă asta.

FEMEIA CU BĂIAT MARE, MULT PREA MARE

Așa mi s-a părut și mie. Când mi-am dat seama....

FEMEIA CU APARAT FOTO

Chiar, când ți-ai dat seama?

FEMEIA CU BĂIAT MARE, MULT PREA MARE

Când mi-am dat seama.... Eram atât de obosită tot timpul, că și de distrat, mă distram, eram tot pe pilot automat. Am ieșit în stradă și am oprit primul taxi pe care l-am văzut. Taximetristul, jovial: „Unde mergem, șefu’?” Și asta, cu un zâmbet obraznic, răspunde: „La șefa acasă.” M-a înghețat sângele. Atunci mi-am dat seama că nu era bărbatul meu. L-am dat jos imediat, trântindu-i peruca de actor ratat pe asfalt. M-a bușit plânsul. L-am rugat pe taximetrist să dea o tură. Nu mă puteam întoarce așa repede, cu rimelul curgând ca o peliculă ieftină. M-am întors. Sebi îi explica unui corporatist cum stă treaba cu arta. Și când i-am văzut strălucirea din ochi, m-am liniștit instant. Mi-am amintit de ce m-am îndrăgostit prima dată. Nu de tablouri, nu de povești, ci de felul lui de a face totul să pară simplu, viu. Am plecat acasă cu el râzând de mine. „Tu, doamna CEO, nu știi să-ți recunoști bărbatul?” — și am râs amândoi până am plâns. Eu, de rușine și oboseală. El, de bucurie pură.

FEMEIA CU DOR DE DUCĂ

(aparte) Mamă, dar îi place să vorbească!

FEMEIA CU BĂIAT MARE, MULT PREA MARE

Nu îmi plăcuse nesimțitul care se lipise de mine. Ce mai scandal ieșea. Hashtag MeToo pe dos. Cu Sebi e altceva. De la el știu la ce să mă aștept... visător cum e, cu ochii aprinși când vorbește despre artă, parcă toată lumea se oprește în loc să-l asculte. Știam că așa o să reacționeze – apropo de monotonie. Câteodată e foarte bine să știi la ce să te aștepti de la celălalt. Sebi știa întotdeauna când eram tristă sau supărată ce să-mi spună să-mi treacă, cu el totul părea simplu și ușor, ca o joacă.... și eu aveam mare nevoie de asta!

FEMEIA CU DOR DE DUCĂ	Și acum?
FEMEIA CU BĂIAT MARE, MULT PEA MARE	Acum e mai complicat.... vine o vreme când...
FEMEIA CARE TOT UITA SĂ SE NASCĂ	Vine o vreme când nu mai ești femeia care ai fost. Nu mai ești iubita, nici fata care visa să schimbe lumea. Nici măcar prietena care râdea până târziu, cu vise împrăștiate prin oracole. Te trezești și ești altceva. Ești un rol: soție, mamă, salariaata grijilor care nu-s ale tale. Îți pui badge-ul în piept și devii expertă în a rezolva problemele altora. Și totuși, lumea zice că asta e împlinirea. Că așa trebuie să fie. Scrii o listă și uiți să te pui și pe tine. Te transformi în răspunsul imediat la orice problemă — „cine rezolvă?” — și, fără să-ți dai seama, răspunsul e mereu: tu. Și atunci te întrebi: eu cine mai sunt?
FEMEIA ÎNȘELATĂ CARE VA ÎNFLORI	Mamă, soție, angajată. Atât. Ai bifat. Ai bifat.
FEMEIA CU DOR DE DUCĂ	Vine o vreme. Așa, și?
FEMEIA CU BĂIAT MARE, MULT PEA MARE	Nu știu de ce v-aș zice mai multe. Nu vă cunosc, nu mă cunoașteți.
FEMEIA CU APARAT FOTO	Așa este, dar suntem femei și trebuie să ne susținem. Și în plus, terapia-i scumpă.
FEMEIA CU BĂIAT MARE, MULT PEA MARE	Asta e o lozincă. Chiar ți se pare că așa stau lucrurile? Serios vorbind, cât de des ai fost tu susținută real de femei? Din experiența mea majoritatea femeilor care au putere nu sunt cu nimic mai bune ca bărbați care au putere. Sunt la fel de abuzive și de puțin dispuse să o împartă, la fel ca și ei. Și by the way, ăsta e un mod teribil de a convinge pe cineva să vorbească. Ce glumă, femeile care se susțin între ele. Chiar m-ai făcut să râd.
FEMEIA CU APARAT FOTO	Bine, hai să reformulez. Câteodată e mai bine să te confesezi unui străin, fără rețineri, decât unui psiholog.
FEMEIA CU BĂIAT MARE, MULT PEA MARE	Offf, bine, poate ai dreptate. Nu-mi aduc aminte bine de mine acum 20 de ani... <i>(este întreruptă)</i>
FEMEIA CU DOR DE DUCĂ	Eh, bine, acum nu te simți obligată să ne povestești chiar toată viața ta...
FEMEIA CU APARAT FOTO FEMEIA CU BĂIAT MARE, MULT PEA MARE	Las-o dragă să spună ce vrea. Da-i, feto, înainte! De când lucrurile nu erau complicate, am vrut să zic..... Mi se pare că au trecut groaznic de repede anii ăștia... Parcă ieri am intrat în Galeriile Orizont, fascinată de un tablou din vitrină, o pasăre măiastră - primul desen în cărbune al lui Sebi, care m-a fascinat și mai tare - atât de tare că după 3 luni, eram căsătorită și după încă 6 am rămas însărcinată. Sebi era un rebel frumos - luminos, talentat, boem iar Radu, fi-miu, îi seamănă leit. De asta și cred că se

	înțeleg așa de bine. Da... 20 de ani și zici că au zburat. Ieri Radu era cu suzeta-n gură și azi e la facultate în Franța. Și acum timpul se mișcă așa de încet....Nu e corect!
FEMEIA CU APARAT FOTO	Nu te bucuri că a plecat? Că a scăpat de locul ăsta?
FEMEIA CU BĂIAT MARE, MULT PEA MARE	Nu. Deloc. Vreau și eu să plec.
FEMEIA CU APARAT FOTO	Perfect. Vino cu noi.
FEMEIA CU BĂIAT MARE, MULT PEA MARE	Nu cred că înțelegeți ce zic. Vreau să plec la el.
FEMEIA CU DOR DE DUCĂ	Perfect!
FEMEIA CU APARAT FOTO	Vorbiți la telefon?
FEMEIA CU BĂIAT MARE, MULT PEA MARE	Da, îmi zice că e bine. Că învață. Că are un coleg din Senegal - Perry și că nu se prea înțeleg, că Perry pocește franceza, dar că gătește bine și că se culcă amândoi regulamente, la 8 seara. În fiecare seară.
FEMEIA CU DOR DE DUCĂ	Și la cât se trezește?
FEMEIA CU BĂIAT MARE, MULT PEA MARE	Habar n-am.
FEMEIA CU APARAT FOTO	Ce studiază?
FEMEIA CU BĂIAT MARE, MULT PEA MARE	Arhitectura.
FEMEIA CU APARAT FOTO	Frumos.
FEMEIA CU BĂIAT MARE, MULT PEA MARE	De când era mic îi plăcea să construiască. I-am luat multe jucării, iar el și le desena pe hârtii, și le reimagina, vorbea cu ele. A luat partea artistică de la ta-su și probabil pragmatismul de la mine. Se juca așa ore în șir. Se juca singur că eu nu eram acasă, copii în scara blocului nu erau. Au apărut, dar el era deja licean, alte preocupări. Cred că a umplut vreo 50 de caiete de desen. Le-am păstrat pe toate, le-am îndosariat, cronologic, pe subiecte, cu dată, cu loc, cu oră.
FEMEIA CU DOR DE DUCĂ	Câtă dedicare!

FEMEIA CU BĂIAT MARE, MULT PREA MARE	Când ajungeam acasă, alerga la mine și îmi spunea tot. Tot ce-a făcut: ce a creat, ce a demolat, ce a construit, ce a dezasamblat, ce a reasamblat și vorbea, vorbea, vorbea... până aveam senzația că mă învârt cu casă cu tot. Veneam așa de obosită, dar abia așteptam să-l văd, să se arunce în brațele mele și să mă țină la povești.... Și scutece, julituri, febră, râsete, plânsete, uși închise, muzică tare, tabere, ședințe cu părinții, ghizdane trântite, du-l la școală, ia-l de la meditații, și dintr-o dată pleacă. Nu e corect!
FEMEIA CU DOR DE DUCĂ	Și eu am plecat de acasă și nu vorbesc atât! (<i>pleacă</i>)
FEMEIA CU BĂIAT MARE, MULT PREA MARE	Ai copii?
FEMEIA CU DOR DE DUCĂ	Poftim?
FEMEIA CU BĂIAT MARE, MULT PREA MARE	Te-am întrebat dacă ai copii!
FEMEIA CU DOR DE DUCĂ	(<i>se oprește</i>) Da, o fată.
FEMEIA CU BĂIAT MARE, MULT PREA MARE	O să ți se facă dor..... Și o să te apuci și tu de povestit. Am vrut să mă plouă! Am ieșit în pauză să îmi iau o cafea, de fapt voiam să mă aerisesc un pic înainte de ședință – că venea tot bordul, și a început să picure. Și am stat așa în ploaie până s-a oprit. Chiar nu e corect. Faci tot ce poți să crești un copil, să ții lucrurile sub control și apoi copilul pleacă și dus e! Nu mai ai nici un control.
FEMEIA CU APARAT FOTO	Tu nu ai plecat?
FEMEIA CU BĂIAT MARE, MULT PREA MARE	Ba da. La ce să fi rămas? Taică-meu, după ce mama n-a mai fost, bea de stingea, până cădea jos. Frate-meu pierdea toate nopțile prin cazinouri.... Ăștia sunt bărbații din familia mea. Și-apoi, dintr-odată, mi-au pus în brațe un băiat. Habar n-aveam ce trebuie să fac cu el... Umbla îl țineam în brațe ca pe un bibelou, să nu se spargă. Dar până la urmă cred că m-am descurcat. Citeam la parc. În fiecare zi. Până când nu a mai ieșit cu mine. „Mamă, să stăm atâtea ore împreună pare că sunt legat de fusta ta. Mă duc singur afară. Iau și o carte. OK?” Am dat din cap. Nu poți să te bagi forțat pe sub pielea omului. Chiar și când e ruptă din tine. Nu e corect.
FEMEIA CU DOR DE DUCĂ	(<i>căzută pe gânduri din momentul în care a fost întrebată de copil. Empatică</i>) Nu-s corecte multe, dar le luăm și noi pe rând...
FEMEIA CU APARAT FOTO	Dar azi oricum e pauză. Azi facem ceva pentru noi.
FEMEIA CU DOR DE DUCĂ	Exact. Și mâine la fel. Și poimâine.
FEMEIA CU BĂIAT MARE, MULT PREA MARE	Eu n-am timp de „pauze”. Am agenda plină, am ședințe, am rapoarte, am targete. Tot felul de oameni care așteaptă să le spun ce să facă.

FEMEIA CU APARAT FOTO	Dar acasă te așteaptă cineva?
FEMEIA CU DOR DE DUCĂ	Touché. Las-i pe ăia de la muncă. Fii o șefă care fuge din ședințe pentru a sta în ploaie.
FEMEIA CU APARAT FOTO	Aș vrea să prind fotografia asta.
FEMEIA CU APARAT FOTO	Ar ieși super artistică.
FEMEIA CU APARAT FOTO	O șefă în revoltă! Instagram-ul plin: <i>CEO în ploaie, trending la #runawayboss.</i>
FEMEIA CU BĂIAT MARE, MULT PEA MARE	Ha-ha, foarte amuzant. Doar că dacă aș dispărea de la o ședință, s-ar bloca toate.
FEMEIA CU DOR DE DUCĂ	Lasă-le naibii să se blocheze! Fă loc. Rupe. Sparge. Deșiră. Gata! Mergem în altă parte. Un loc nou, luăm un taxi să ne ducă afară din oraș.
FEMEIA CU BĂIAT MARE, MULT PEA MARE	Nu e așa simplu. Oamenii mei depind de mine. Trei sute cincizeci de angajați, și fiecare cu probleme, KPI, bonusuri...
FEMEIA CU APARAT FOTO	Atunci hai să te angajăm și pe tine la noi: departamentul evadare. Primul obiectiv – să ajungem la gară.
FEMEIA CU DOR DE DUCĂ	La gară?
FEMEIA CU APARAT FOTO	Nu e mai bine să mergem cu trenul?
FEMEIA CU DOR DE DUCĂ	Unde?
FEMEIA CU APARAT FOTO	Hai la gară și ne hotărâm pe loc.
FEMEIA CU BĂIAT MARE, MULT PEA MARE	Nu, eu nu merg. V-am spus că am ședință cu tot bordul.
FEMEIA CU DOR DE DUCĂ	Hai cu noi până la gară și dacă nu e nimic pentru tine nu mai mergem nici noi. Și dacă nu-ți place, ne întoarcem toate trei cu raport de neconformitate.
FEMEIA CU APARAT FOTO	Exact, și tu faci minuta de ședință.
FEMEIA CU BĂIAT MARE, MULT PEA MARE	(scurtă ezitare, apoi oftează) Bine. Fie.

FEMEIA CU DOR DE
DUCĂ

Perfect. Atunci până mâine dimineată ești a noastră. *(în timp ce ies, o întreabă pe Femeia cu aparat foto):* Stop. Nu plecăm de aici până nu îmi spui ce e ăla KPI?

FEMEIA CU BĂIAT
MARE, MULT PREA
MARE

Key Performance Indicator

FEMEIA CU DOR DE
DUCĂ

Key Performance ... ce? Hai să plecăm de aici!

(ies împreună)

SCENA V - MIREASA NEAGRĂ

Șine de tren care se prelungesc în vis. În scenă, Femeia înșelată care va înflori și Femeia care tot uita să se nască. Femeia înșelată care va înflori cu rochia de mireasă neagră. Fumează, își aranjează urmele de machiaj întins.

FEMEIA CARE TOT UITA
SĂ SE NASCĂ

O aranjează pe cealaltă. Cântă:

Ia-ți mireasă ziua bună,
Din bătai fă-ți o cunună.
Și din lacrimă colac,
Soțul bun te face praf.

„Curva mea” și „fă mâncare”,
Asta-ți cântă la altare.
Și cu palma pe obraz,
Ți-a jurat un veșnic „haz”.

Nu te duci la maică-ta,
Că-i rușine-n sat așa.
Stai și rabdă, taci din gură,
De dă cu pumnul și te-njură. *(iese)*

FEMEIA ÎNȘELATĂ
CARE VA ÎNFLORI

(Se ridică brusc și vorbește direct spre public, ca la un toast de nuntă.) Vă place rochia mea? O, asta nu e o rochie, e un statement de modă. Am numit-o „Mireasa de doliu, ediție limitată”. Mi-am zis că, dacă tot mă înșală și mă bate, măcar să am și eu o rochie haute couture. El zice că mă iubește. Întotdeauna după ce-mi dă cu dragoste în cap. Când îi trece „furia creativă”, vine cu flori. La mine-n casă, florile țin mai puțin decât vânătăile. Dar ce să fac, e romantic omul, în felul lui. Am încercat să divorțez, am depus actele. Dar doamna de la ghișeu mi-a zis că lipsește o semnătură. A lui! Normal, cum să divorțezi fără acordul prințului pe cal alb și cu pumni? Știți care-i partea bună? La început plângeam, acum râd. De fiecare dată când îmi promite solemn că nu va mai face, scriu în agendă: azi e „Ziua Umorului Involuntar”. Și uite-așa, agenda mea a devenit o colecție de bancuri pe care le țin secret, ca să nu se simtă el jignit. Noroc. Pentru toate femeile care știu să spună „e bine” fără să clipească. Pentru machiajele care țin mai bine decât promisiunile. Pentru florile care știu să se ofilească discret, fără scandal, fără martori. Pentru rochiile care poartă urmele tuturor începuturilor. *(pauză scurtă, se uită spre sală, zâmbet abia ținut).* Azi nu am mai pus masa. Nu am mai întins rufe. Nici n-am mai verificat dacă e sare în solniță. Am lăsat

totul cum era — farfuriile, scaunele, tăcerea. Apoi am închis ușa încet, ca să nu sperii liniștea. Liniștea lui și a celor din jurul nostru. (iese)

Intră Femeia care tot uita să se nască

FEMEIA CARE TOT UITA SĂ SE NASCĂ	Trenul de călători din direcția București–Viena... va pleca... în curând. Vă rugăm să vă pregătiți. Luați-vă rămas-bun în gând. Luați poziție de vis. Nu se știe când plecăm, dar se știe de ce.
-------------------------------------	--

Celelalte femei, se aud din culise. Vorbesc rapid, ca și cum ar alerga prin gara aglomerată.

FEMEIA CU DOR DE DUCĂ	Ăsta e al nostru?
--------------------------	-------------------

FEMEIA CU APARAT FOTO	Mi-e indiferent. Doar că nu merg fără bilet.
--------------------------	--

FEMEIA CU BĂIAT MARE, MULT PEA MARE	Până la Viena? E tren de noapte, așa că vreau cușetă.
---	---

FEMEIA CU DOR DE DUCĂ	La cușetă? Cu cine?
--------------------------	---------------------

FEMEIA CU APARAT FOTO	Important e cine sforăie.
--------------------------	---------------------------

FEMEIA CU BĂIAT MARE, MULT PEA MARE	Eu. Dar e muzică ambientală.
---	------------------------------

Femeia care tot uita să se nască, din scenă

FEMEIA CARE TOT UITA SĂ SE NASCĂ	Biletele de plecare se eliberează doar o dată. Cine a pierdut ora, rămâne între peroane. Fără destinație. Fără scaun rezervat.
-------------------------------------	--

Celelalte femei, se aud din culise.

FEMEIA CU DOR DE DUCĂ	Hai că pierdem timpul. Valsăm către casa de bilete?
--------------------------	---

FEMEIA CU BĂIAT MARE, MULT PEA MARE	Cât o fi cu trenul de la Viena la Paris? Eu am fost doar cu avionul.
---	--

FEMEIA CU APARAT FOTO	Paris... acolo e Radu, nu?
--------------------------	----------------------------

FEMEIA CU BĂIAT MARE, MULT PEA MARE	Da. Radu...
---	-------------

FEMEIA CU DOR DE
DUCĂ Hai să aflăm la casa de bilete.

Femeia care tot uita să se nască, din scenă

FEMEIA CARE TOT
UITA SĂ SE NASCĂ La casa de bilete nu se plătește cu bani. Aici, fiecare își declară greutatea inimii. Trenul e pregătit — duce tot ce nu s-a spus.

Celelalte femei, se aud din culise.

FEMEIA CU BĂIAT
MARE, MULT PREA
MARE Dar nu am haine de schimb la mine.

FEMEIA CU APARAT
FOTO Împrumuți de la noi.

FEMEIA CU BĂIAT
MARE, MULT PREA
MARE Și chiloți?

FEMEIA CU DOR DE
DUCĂ Mai ales chiloții.

FEMEIA CU BĂIAT
MARE, MULT PREA
MARE Pardon?

FEMEIA CU DOR DE
DUCĂ Nu e timp acum. Hai să ne luăm bilete.

Femeia care tot uita să se nască, din scenă

FEMEIA CARE TOT
UITA SĂ SE NASCĂ Peronul s-a golit. Toate femeile au urcat. Doar una a rămas — Cea care a tot uitat să se nască. Se mai aude doar trenul care prinde viteză. Dar nu se știe — oare se depărtează sau vine spre ea? (iese)

*Intră celelalte femei. Prima este **Femeia înșelată care va înflori**. Apoi intră și celelalte.*

FEMEIA CU DOR DE
DUCĂ (pe intrare) Hai, fetelor, compartimentul 7 e al nostru!

FEMEIA CU APARAT
FOTO Eu vreau loc la geam. Am de pozat priveliștea imaginară, altfel nu-mi ies filtrele existențiale.

*(Deschid ușa. Înăuntru, înghesuită pe un scaun, e **Femeia înșelată care va înflori**. Hainele sale sunt rupte, machiajul e curs, urme vizibile de violență pe față și pe braț. Este așezată, aproape îngenunchată. Rămân câteva secunde de tăcere — apoi reacțiile.)*

FEMEIA CU APARAT
FOTO Dumnezeu mare, ce s-a întâmplat?

FEMEIA CU DOR DE DUCĂ	Doamne, uită-te la ea — E praf.
FEMEIA CU APARAT FOTO	Ești bine? Adică... scuză-mă, prostesc, normal că nu ești bine.
FEMEIA CU BĂIAT MARE, MULT PEA MARE	Vrei apă? Am o sticlă. Sau... zahăr, să-ți treacă tremurul.
FEMEIA CU DOR DE DUCĂ	<i>(încordată, dar cu un soi de sarcasm protector)</i> Apă, zahăr... hai să-i dăm și un șnițel! Femeia are probleme, nu glicemia scăzută.
FEMEIA ÎNȘELATĂ CARE VA ÎNFLORI	<i>(se ridică brusc, ca o pasăre care vrea să fugă, dar rămâne prinsă de podea)</i> Nu vă apropiați. Vă rog. E doar o greșală... <i>(nu găsește geanta, își caută haina, se uită spre ușă)</i> Trebuia să fie alt tren. Cu alt miros. Cu alt drum. <i>(nervos, își atinge fața, ca și cum ar vrea s-o ștergă)</i> . Am urcat din reflex, cred. Toate trenurile miros la fel... a metal, a oameni grăbiți și a rușine.
FEMEIA CU APARAT FOTO	Stai! <i>(o oprește)</i> Lasă-mă să te ajut! Uite. Ia niște șervețele. Nu-s parfumate, dar șterg.
FEMEIA ÎNȘELATĂ CARE VA ÎNFLORI	<i>(nervoasă)</i> Nu vreau să șterg nimic! Toți mi-au zis toți să șterg. Să șterg urmele, să șterg din memorie.
FEMEIA CU APARAT FOTO	Ai un număr? Vrei să chemăm pe cineva? Un prieten? Un taxi?
FEMEIA CU DOR DE DUCĂ	Taxi în tren?
FEMEIA CU APARAT FOTO	Mda, ai dreptate...
FEMEIA CU BĂIAT MARE, MULT PEA MARE	Dar ce s-a întâmplat?
FEMEIA CU DOR DE DUCĂ	Ce întrebare prostească! A fostă bătută, asta i s-a întâmplat.
FEMEIA CU BĂIAT MARE, MULT PEA MARE	Las-o să vorbească. Ajută dacă vorbești.
FEMEIA CU APARAT FOTO	Spune-ne cu ce-ți putem fi de ajutor. Nu e nevoie de scuze, doar de ce vrei tu.
FEMEIA CU DOR DE DUCĂ	Și dacă nu vrei să vorbești, nu este nicio problemă. Stăm așa, una lângă alta și nu spunem nimic.

*Se instalează un moment de liniște. Empatia e palpabilă. Apoi, dintr-o dată, **Femeia înșelată care va înflori** sparge violent tăcerea*

FEMEIA ÎNȘELATĂ CARE VA ÎNFLORI	Nu vă uitați așa! N-am pățit nimic. Doar că... mi s-a cam șifonat seara.
FEMEIA CU APARAT FOTO	Știu privirea asta. Am văzut-o prin lentilă, de atâtea ori, la alte femei...
FEMEIA CU DOR DE DUCĂ	Da... toate încercăm să ascundem. Dar lentila nu iartă. Prinde tot — și machiajul, și minciuna și frica aia mică din ochi.
FEMEIA CU APARAT FOTO	Mă lași? (<i>O atinge pe părțile cu vânătăi</i>)
FEMEIA ÎNȘELATĂ CARE VA ÎNFLORI	Au!
FEMEIA CU APARAT FOTO	Scuze! Trebuie să șterg urmele de sânge.
FEMEIA CU BĂIAT MARE, MULT PREA MARE	Și totuși, unele urme se văd chiar și fără lentilă. De câte ori ne-am zis, oare „asta e ultima dată”?
FEMEIA ÎNȘELATĂ CARE VA ÎNFLORI	(<i>mai liniștită</i>) De prea multe ori. De atâtea că am primit premiu pentru consecvență. Doamnelor, am câștigat concursul de Miss Domestic Violence. Premiul I: un drum gratis la Urgențe. Am fugit de la adăpost. „Adăpost”... ce glumă! Nebunu’ m-a găsit și acolo. Mi-a zis că sunt GPS-ul lui preferat.
FEMEIA CU BĂIAT MARE, MULT PREA MARE	De când se întâmplă asta?
FEMEIA ÎNȘELATĂ CARE VA ÎNFLORI	Din ziua nunții. Din ziua nunții. Prima bătaie a venit la pachet cu meniul de sarmale și ciorbă de perișoare. În biserică, după hora mirilor, m-a tras de mână și mi-a zis: “Am ceva pentru tine”. Îi râdeau ochii și eu am crezut că îmi va da... (<i>se oprește</i>). M-a dus într-un colț al bisericii, și-a dat pantalonii jos: “Treci la treabă.” Mi-a pus capul în poala lui: “Curva mea”. N-am vrut și m-a tras de păr. Apoi m-a pocnit.
FEMEIA CU BĂIAT MARE, MULT PREA MARE	Ai reclamat?
FEMEIA ÎNȘELATĂ CARE VA ÎNFLORI	Am reclamat, am urlat, am plâns. Și când nu s-a mai putut, când mi-am dat seama că nu-i pasă nimănui de mine, am plecat de acasă. Mergeam la Poliție șiroind de sânge și ăia rânjeau la mine: „Ce i-ai făcut?” Soacra, „Ascultă de soț”. Socrul, „Bătaia e ruptă din Rai”. Vecinele, „Taci și îndură. Du-te, repede, fă o supă să îi treacă, să uite”.
FEMEIA CU DOR DE DUCĂ	(<i>Brusc, rece</i>) Poate... poate e mai bine așa.

Femeile o privesc ca pe cineva care a spus ceva care nu are voie. Se simte o fisură.

FEMEIA CU BĂIAT MARE, MULT PREA MARE	Poftim?
--	---------

FEMEIA CU APARAT FOTO	Cred că nu am auzit bine. Cum adică „mai bine așa”?
FEMEIA CU DOR DE DUCĂ	<i>(încercând să se apere, bâlbâită)</i> Poate că... știu eu? Mai bine decât să... să faci altceva.
FEMEIA CU BĂIAT MARE, MULT PREA MARE	<i>(agresivă, cu vocea ridicată)</i> Altceva?! Femeia asta trăiește un coșmar și tu vorbești de parcă ar fi o opțiune de pe un meniu!
FEMEIA CU APARAT FOTO	Ce-i cu această gândire retrogradă? Cum poți să spui așa ceva? Ți se pare că arată ca și cum ar fi ales?
FEMEIA CU BĂIAT MARE, MULT PREA MARE	Cine ești tu să spui ce e „mai bine” pentru ea?
FEMEIA CU DOR DE DUCĂ	Nu vreau să dau lecții nimănui. Însă știți cum e... o vorbă, o privire... și lumea se răstoarnă. Câteodată e mai ușor să taci și să suporti, decât să aprinzi focul iar.
FEMEIA CU APARAT FOTO	Nu-mi vorbi ca o femeie din secolul 18.
FEMEIA CU BĂIAT MARE, MULT PREA MARE	Și atunci ce vrei să spui? Că e vina ei?
FEMEIA CU DOR DE DUCĂ	<i>(încordată)</i> Nu. N-am zis asta! Doar că... uneori nu mai știi cine e de vină. Cine lovește și cine răspunde. Cine tace și cine urlă. Se amestecă toate.
FEMEIA CU APARAT FOTO	Cum poți să vorbești așa, de parcă tu le știi pe toate?
FEMEIA CU BĂIAT MARE, MULT PREA MARE	Ai spus „mai bine așa”. Așa... cum? Să fie bătută până leșini?
FEMEIA CU DOR DE DUCĂ	Poate vorbesc prostii. Poate vorbesc din oboseală.
FEMEIA CU APARAT FOTO	Oboseala nu te face să vorbești așa. Te trădează. Vorbești ca și cum ai citit un manual despre suferință. Ai o teorie pentru fiecare rană, nu?
FEMEIA CU BĂIAT MARE, MULT PREA MARE	Da, exact — te bagi cu sfaturi de parcă ai fost tu în pericol. Ai văzut-o în ochii ei? Ai trăit vreodată cu frica asta?
FEMEIA CU APARAT FOTO	Sau vorbești din confortul tău — din locul unde te poți permite să contempli „opțiunile” altora?
FEMEIA CU BĂIAT MARE, MULT PREA MARE	Spune clar: vrei să sugerezi că e vina ei? Că a provocat-o cu un cuvânt?
FEMEIA CU DOR DE DUCĂ	Nu vreau să mai zic nimic...

FEMEIA CU APARAT FOTO	Da, bine. După ce scoți toate prosiile pe gură, acum nu vrei să mai zici nimic. Mai scutește-mă. Tu doar ai citit despre abuz în ziare și crezi că ai dreptul să spui „mai bine așa”?
FEMEIA CU DOR DE DUCĂ	<i>(își iese din fire)</i> Și voi ce știți?! Ce știți despre mine? Credeți că-i simplu să stai lângă un bărbat care te mănâncă de vie, dar fără să ridice o palmă? Credeți că dacă n-am vânătaï pe față, n-am cicatrici?
FEMEIA CU APARAT FOTO	<i>(îi dă peste replică)</i> Asta vrei să spui? Că e același lucru? Nu, dragă, nu e același lucru!
FEMEIA CU BĂIAT MARE, MULT PREA MARE	<i>(sfidătoare)</i> Exact, tu cel puțin aveai liniște noaptea! Ea dormea cu pumnii în stomac.
FEMEIA CU DOR DE DUCĂ	<i>(țipă, aproape plângând)</i> Nu mă luați de proastă! Liniște?! Știți ce înseamnă să-ți râdă în față zi de zi? Să te facă „regina bucătăriei” și să-ți pună capacul de la oală pe cap, ca pe o coroană? Și să râdă, și să râdă, și să râdă, până ajungi să crezi că asta ești, o caricatură?
FEMEIA CU APARAT FOTO	<i>(înjunghie cu ironie)</i> Vai, săraca... Regina șnițelilor! A făcut mișto și gata, te compari cu ea? Nu, că-mi sare muștarul!
FEMEIA CU BĂIAT MARE, MULT PREA MARE	<i>(aproape urlând)</i> Cum poți să compari glumele lui cu pumnii altuia?!
FEMEIA CU DOR DE DUCĂ	<i>(le atacă pe amândouă)</i> Și voi ce sunteți? Perfecțiunile lumii? Una plânge după un copil care-i scapă printre degete, alta își ascunde visurile după un obiectiv de aparat foto! Nu mai țineți lecții, că nici voi nu sunteți mai bune ca mine!
FEMEIA CU APARAT FOTO	<i>(înfuriată, direct)</i> Taci! Nu știi nimic despre mine.
FEMEIA CU BĂIAT MARE, MULT PREA MARE	<i>(în picioare, gesticulând)</i> Stai acolo pe tronul tău imaginar și dai verdicte, ca și cum ai ști totul despre noi. Dar nu știi nimic. Nici ce ne doare, nici ce ne ține în picioare. Nu știi nimic!
FEMEIA CU DOR DE DUCĂ	<i>(țipă, cedând)</i> Știu că râsul lui m-a omorât mai tare decât pumnii altora! Știu că într-o zi... n-am mai putut. Mi-am pierdut familia pentru că n-am știut să mă abțin. Asta știu. <i>(plânge, se calmează apoi povestește)</i> : Am tăcut cinci ani. Am tăcut cu un nod în gât, cu un gol în piept, cu bilețelele alea scrise de mână ca niște confesiuni secrete. Cinci ani de tăcere. Totul s-a întâmplat acum cinci ani. În ziua aia care, pentru voi, poate a părut banală. Pentru mine a fost ziua în care am decis să plec. Dimineața i-am făcut mâncare. Am sunat, i-am zis ce găsește acasă, cum fac de fiecare dată. Am lăsat un bilet pe frigider: „Ți-am lăsat niște șnițele, vezi că fata are recital la vioară, vezi să verifici poșta!” Totul pus la locul lui. Ca să nu bănuiască nimic. Ca să creadă că sunt „soția perfectă”. Părea grijă, nu? Dar de fapt era o listă de predare-primire. Ca un inventar al unei case din care urma să dispar. Am ieșit din casă. Am stat, am respirat, am zis: gata. El nu m-a lovit niciodată. N-a fost nevoie. Știa să mă calce altfel. Cu vorba, cu gluma, cu privirea. „Treci!”, „Freacă!”, „Spală!” – și râdea. Râdea de mine, nu cu mine. Și eu râdeam. Mă prezenta prietenilor: „Ea e femeia de la cratiță, regina bucătăriei! Are tronul la aragaz și sceptrul în mop.” Toți râdeau. Și eu? Zâmbeam ca să nu se vadă cât doare. Pentru că ce altceva puteam să fac? Am plecat, dar m-am întors. Nu știu de ce... poate pentru că n-ai voie să fugi așa, cu copilul lăsat în urmă. Și acolo m-a așteptat spectacolul lui. „Regina bucătăriei s-a întors! I s-a făcut dor de cratiță

și a trebuit să se întoarcă de urgență.” – râdea, cu fiica noastră lângă el. Mi-a pus pe cap cu gest de glumă un capac de la oală. „Ești regina sarmalelor!” Și râdea. Și atunci am văzut-o pe ea. Pe fata noastră. Râdea și ea. Și m-a durut mai tare decât orice palmă. Am înțeles că ea învăța de la el. Că pentru ea, eu eram clovnul casei. Nu mamă. Nu femeie. În clipa aia, ceva din mine s-a rupt. Am smuls capacul și l-am aruncat spre el. De nervi. De rușine. Din neputință. N-am vrut să-l ating. Jur. Dar l-am nimerit. Fix în tâmplă. Și a căzut. Am crezut că joacă teatru. Că se ridică iar, râzând, făcându-mă de râs. Dar n-a mai râs. N-a mai zis nimic. S-a făcut liniște. Și fiica mea era acolo. Se uita la mine. „Mami, de ce nu se ridică tati?” Ce să-i răspund unui copil? Că l-am omorât? Că n-am mai suportat? Am zis: „Tati doarme.” Și atunci ea a venit și l-a zguduit de umeri. „Tati, trezește-te!” Dar el nu s-a trezit. Și atunci s-a uitat la mine. Cu niște ochi... pe care nu o să-i uit niciodată. Ochii ei mă urmăresc și acum. Știți ce înseamnă să stai ore întregi lângă un mort, așteptând să se ridice și să spună „glumesc”? Eu știu. L-am privit până i s-au stins culorile de pe față. Până i s-au răcit mâinile. Și atunci am înțeles: l-am omorât. Nu cu un pistol, nu cu un cuțit. Cu un capac de oală. Cu coroana lui de rege al bășcăliei. Poliția m-a întrebat ce s-a întâmplat. Am spus adevărul. Și mi-au zis: „Doamnă, ce accident domestic stupid. Semnați aici și mergeți acasă.” Am semnat. Și am plecat. Dar nu am scăpat. Pentru că de atunci el e mereu aici. (își atinge tâmpla) Îl aud râzând. Îl aud strigând: „Spală! Freacă! Treci!” Și cel mai grav e că uneori... chiar fac asta. Mă ridic, iau mopul și fac ce-mi spune. Ce-mi spune un mort. Atunci am scris ultimul bilet. „șnițelele sunt în frigider. Cămașa e pe umerăș. Copilul e la mama, o duce ea la recital. Eu plec.” Și atunci am plecat. Nu pentru că m-ar fi gonit cineva. Ci pentru că n-am mai putut să stau în casa aia unde pereții râdeau de mine, unde farfuriile știau mai bine decât mine ce s-a întâmplat. Am plecat pentru că fata mea avea nevoie să uite. Iar eu eram amintirea. Mergeam singură de nebună pe străzi, prin gări, mă urcam în trenuri și coboram în orice loc unde puteam să fiu alta. Femeia cu dor de ducă. Dar adevărul e că nu voiam să ajung nicăieri. Doar să nu mai fiu acolo. Și de fiecare dată când urc într-un tren... îl aud. Chiar și acum când vorbesc îmi râde în cap. Și oriunde mă întorc îi văd privirea ei. Nu se uită la mine ca la o mamă, ci ca la o criminală. Așa că nu îmi spuneți voi că nu o înțeleg. Voi măcar aveți o familie unde să vă întoraceți. Tu măcar ai un copil care e bine merci la Paris!

FEMEIA CU BĂIAT
MARE, MULT PREA
MARE
FEMEIA CU APARAT
FOTO

În închisoare.

Poftim? Nu era la facultate pocind franceza?

Nu el pocește franceza, ci Perry. Da, l-a facultate l-am trimis, dar el a ajuns la închisoare. Mi-a fost... rușine... să spun adevărul. Ce să spun? Marea șefă de corporație, are un copil delicvent? Femeia „care le știe pe toate”, nu știe nimic despre copilul ei? M-am prefăcut că e bine. „E la Paris, la facultate, studiază, lucrează, are deja proiecte, colaborări.” Minciuni. Adevărul e că, chiar acum, în timp ce vorbesc, e la pușcărie. (*respiră adânc*) Mă trezeam la cinci, la șase eram deja cu tocurile în picioare și prezentările în cap. Mă culcam la două, cu inboxul încă plin. Aduceam contracte, conducea echipe, ridicam clădiri. Toată lumea mă felicita: „Ce femeie! Ce carieră! Ce exemplu!” Și asta mă făcea să mă simt bine. Și acasă totul părea bine. Sebastian era încântat de noul lui rol de tată, ne gătea tot felul de bunătăți, făcea lecții cu Radu, îl învăța perspectiva în desen și apărarea siciliană la șah, părea că are situația sub control. Iar eu îmi spuneam că tot ce fac, fac pentru familia mea, să nu le lipsească nimic, nimic din ce mi-a lipsit mie. Doar că la un moment dat ceva s-a rupt. Poate pentru că eu am vrut ceva mai mult, am putut mai multși Sebastian a vrut altceva... a început să expună din ce în ce mai rar, să vândă din ce în ce mai puține tablouri. A intrat în blocaj creativ, apoi în depresie. Și după au venit certurile, acuzațiile și de-o parte și de alta. Ajunsese să mă acuze până și de faptul că eu câștigam mai mult decât el. Iar Radu auzea și vedea toate astea. Și se înstrăina încet, încet de noi așa cum noi ne înstrăinam încet, încet unul de altul. Sebi mă făcea responsabilă pentru tot. Pentru toate emoțiile lui, toate neșansele lui, toate eșecurile lui. Era din ce în ce mai absent, mai neatent, mai neglijent. Și eu nu știam ce altceva să fac, decât să muncesc și mai mult, pentru că tot timpul părea că e nevoie de mai mult. Și măcar la birou mă așteptau cerințe și probleme rezolvabile. În sufragerie în schimb, mă așteptau doar cerințe și reproșuri nesoluționabile. Radu făcea limbi străine, pian, șah, scrimă, echitație, voia hainele de firmă, gadgeturi de ultimă generație și vacanțe exotice. I-am dat tot ce și-a dori. Și nimic din ce avea nevoie. După cum a ținut să-mi reproșeze de câte ori a avut ocazia. „Ma, ești în reluare, am terminat de luni campionatu’ de scrimă. Ma dă refresh, nu mai sunt de la Crăciun cu Anda. O cheamă Andreea. Ma mai stai și tu pe la bucătărie și mai exersează tocănița de pui, poate până la urmă îți iese.”. Dar cum să fi făcut? Cum să facă o femei să fie bine? Dacă stă acasă, pierde jobul. Dacă stă la job, pierde copilul. Dacă ea ajunge să câștige banii pentru familie, dă apoi familia pe banii pe care i-a câștigat. Apoi a venit facultatea și plecarea la Paris. Doar că examenele alea grele nu le-a dat la Sorbona, le-a dat la colțul străzii în găștile alea de cartier unde furia aia pe care banii nu o pot acoperi, capătă un sens. De fapt a fugit. A fugit dintr-o casă unde tatăl se pierdea în umbrele de pe pânză, iar mama se pierdea în clauzele din contracte. Și după, inevitabilul. Nu am să uit niciodată cum m-a privit când am intrat prima oară la el în celulă. Nu era o privire speriată sau vinovată. Era o privire plină de dispreț; „Waw, ma, ai reușit să-ți rupi din programul tău superaglomerat să vii să mă vezi? Tare! Merită să intri la zdup pentru asta”. Nu mi-a spus “Mi-a fost de tine, ma” nu. Nu mi-a spus “Te iubesc ma, îmi pare rău.” Azi a primit sentința. Cinci ani. Cinci ani, fără suspendare. Doar Sebi a fost lângă el, a stat cu el tot procesul. Mie mi-a zis că e mai bine să rămân acasă, că e mai bine așa. Cum adică e mai bine așa? De ce e mai bine așa? Și într-un final, după o tăcere lungă, aud cuvintele de care mi-era frică: „Nu te vrea aici”. Nu te vrea aici... „O să-i treacă”, mi-a zis..... Și rudele și prietenele, mi-au zis la fel: „N-ai de ce să te simți vinovată. Ai făcut și tu tot ce-ai putut. N-ai avut de ales. O să-i treacă”. Și când aud asta —îmi vine să urlu. Da, n-am avut de ales, pentru că nu există alegere corectă când trăiești într-o lume care de fapt alege pentru tine. Mama. Soție. Angajată. Atât. Ai bifat? Ai bifat! Atât e real permis să bifezi. Și de trecut, nu trece. Nu are cum să mai treacă. Culmea e că îl visez în fiecare noapte. Și în vis nu mă privește nici ironic, nici condescendent. E doar speriat “Ma, când vii aici?” — asta visez în fiecare noapte. Și nu știut ce să-i răspund.

FEMEIA ÎNȘELATĂ
CARE VA ÎNFLORI

Și nici când. Timpul s-a încurcat în rochiile noastre. Pare că nimeni nu mai anunță când ajungem.

FEMEIA CU BĂIAT
MARE, MULT PREA
MARE

Și totuși trenul se aude că merge. Ca un zgomot care vine dinăuntru.

FEMEIA ÎNȘELATĂ
CARE VA ÎNFLORI

Poate e inima. Obosită să tot aștepte.

FEMEIA CU DOR DE
DUCĂ

Sau ecoul. De la tot ce n-am avut curaj să spunem.

FEMEIA CU BĂIAT
MARE, MULT PREA
MARE

Ne-am spus tot. Și tot n-am scăpat.

FEMEIA CU APARAT
FOTO

Nu. Nu am spus chiar totul. Ei bine, nu și eu. Poate e timpul să spun și eu ce e dincolo de cadru. Cariera mea nu a început cu aparatul foto. Am început în fața lui. Eram „obiectivul” în carne și oase. Machiaj la perfecție, lumini bune, unghiuri corecte. Un manechin uman. Țin minte cum îmi spuneau: „Ai viitor, dar ai grijă de siluetă. Și, mai ales, n-ai voie să îmbătrânești!” Ca și cum era alegerea mea! (*pauză, zâmbește ironic*) Dacă aș fi știut, mă înscriam la curs de nemurire, nu la agenție de modeling. La început eram model. „Fața campaniei X”, „Zâmbetul verii Y”. Apăream pe panouri uriașe, la intrare în mall. Eram visul oricărei fete: picioare lungi, piele netedă, zâmbet calibrat în Photoshop. Și pe Instagram? Perfecțiune. Mii de like-uri, comentarii cu inimioare, fete care-mi scriau „aș da orice să fiu ca tine”. (*râde amar*) Orice. Și eu chiar am dat orice. Mi se spunea: „Nu fă copii acum, îți strică silueta. Ai timp, cariera ta abia începe!” „Nu mânca pâine, nu atinge cartofi, că te umfli la burtă!” „Nu râde prea tare, îți face riduri!” Și eu ascultam. Ascultam toate prostiile astea ca pe niște psalmi ai unei religii noi: biserica perfecțiunii online. Și atunci a venit „verdictul”. Am rămas însărcinată o dată. Și m-au convins că nu e momentul. „Ai 23 de ani, cariera explodează, nu poți să ratezi șansa asta pentru un copil. Un copil poți face oricând, dar un contract cu Paris Fashion Week, nu!” Și eu... am renunțat. Am renunțat la copil, ca să rămân „frumoasă”. Frumoasă pentru cine? Pentru niște bărbați care îmi măsurau coapsele cu centimetrul? Pentru niște femei care își doreau să arate „ca mine”, dar habar n-aveau cât de goală eram înăuntru? Știți cum e să te uiți în oglindă și să vezi „frumusețea” care te ucide? Să știi că toată cariera ta, toți follower-ii tăi, toate inimioarele de pe Facebook și Instagram vin la pachet cu prețul: nu vei fi niciodată mamă? (*râde scurt, amar*) Like & Share! Am ieșit de pe masa clinicii cu același corp, aceeași piele, aceleași picioare lungi. Doar că, pe dinăuntru, eram plină de riduri. Riduri pe suflet. Mă uitam în oglindă și zâmbeam la comandă: „Click!” — perfect pentru copertă. Dar în spatele zâmbetului, știam că mi-am șters singură viitorul. Și iată, dintr-o eroare medicală, acum nu mai pot face copii. Și atunci am decis să nu mai fiu manechinul altora. Am luat aparatul. M-am făcut fotograf. Mi-am zis că poate, dacă pun eu camera între mine și lume, pot să spun adevărul. Că frumusețea nu înseamnă să fii tânără, netedă și să-ți încapă șoldurile într-o rochie zero. Frumusețea e să ai curajul să trăiești, chiar și cu cicatrici. De atunci fotografiez femei. Le spun să nu se strâmbe, să nu-și sugă burta, să nu-și ascundă ridurile. Le spun: „Ridurile alea sunt harta drumului tău. Pielea ta e poveste. Ochii tăi sunt adevăr.” Și ele plâng. Plâng pentru că nu le-a zis nimeni asta până acum. Toată lumea le-a zis doar: „Slăbește, vopsește-te, întinerește-te.” Dar să știți ceva. În fiecare cadru pe care îl fac, în fiecare fotografie cu femei puternice, e și el — copilul meu care n-a existat niciodată. Îl pun acolo, în lumină, ca

FEMEIA CU DOR DE DUCĂ	De unde vrei să știu unde suntem dacă nu se vede nimic? Au!
FEMEIA CU APARAT FOTO	Scuze.
FEMEIA CU DOR DE DUCĂ	Uită-te pe unde calci.
FEMEIA ÎNȘELATĂ CARE VA ÎNFLORI	Mi-e frică de întuneric.
FEMEIA CU APARAT FOTO	Ține-te de mine.
FEMEIA ÎNȘELATĂ CARE VA ÎNFLORI	Nu te văd.
FEMEIA CU DOR DE DUCĂ	Întinde mâinile.
FEMEIA CU APARAT FOTO	Nu cred că aici e Viena.
FEMEIA CU BĂIAT MARE, MULT PEA MARE	De unde știi?
FEMEIA CU APARAT FOTO	Din instinct.
FEMEIA ÎNȘELATĂ CARE VA ÎNFLORI	Am mers mult totuși.
FEMEIA CU DOR DE DUCĂ	Și dacă e Viena?
FEMEIA ÎNȘELATĂ CARE VA ÎNFLORI	Ne dăm jos să nu ratăm stația?
FEMEIA CU BĂIAT MARE, MULT PEA MARE	Să întrebăm pe cineva unde suntem.
FEMEIA CU APARAT FOTO	Dacă vezi pe cineva, întreabă-l! Eu nu văd pe nimeni.
FEMEIA ÎNȘELATĂ CARE VA ÎNFLORI	<i>(se oprește)</i> ... stai un pic, numai noi am fost în trenul ăsta?
FEMEIA CU DOR DE DUCĂ	La austrieci trebuia să fie lumină.
FEMEIA ÎNȘELATĂ CARE VA ÎNFLORI	Poate au pană de curent.

FEMEIA CU BĂIAT
MARE, MULT PREA
MARE

Cine, austriecii?

FEMEIA CU DOR DE
DUCĂ

Pana de curent ca și moartea vine la toți deodată, fără discriminare!

FEMEIA CU APARAT
FOTO

Ce exemplu ți-ai găsit și tu pentru discriminare?!

FEMEIA CU BĂIAT
MARE, MULT PREA
MARE

Totuși, acest loc pare cunoscut. Parcă am mai fost aici.

FEMEIA ÎNȘELATĂ
CARE VA ÎNFLORI

Așa e. Cândva de mult. Parcă într-o altă viață.

FEMEIA CU APARAT
FOTO

Opriți-vă!

Cele patru femei înconjoară masa.

FEMEIA CU DOR DE
DUCĂ

Cum am ajuns aici? Și cine este ea?

FEMEIA CU BĂIAT
MARE, MULT PREA
MARE

Nu știu. Sunt speriată!

FEMEIA ÎNȘELATĂ
CARE VA ÎNFLORI

E clar că am deraiat. E clar că suntem singure.

FEMEIA CU APARAT
FOTO

Parcă suntem într-un film.

FEMEIA CU BĂIAT
MARE, MULT PREA
MARE

Hai să plecăm.

FEMEIA CU DOR DE
DUCĂ

Unde?

FEMEIA CU BĂIAT
MARE, MULT PREA
MARE

Nu știu. Când ieșeam cu Radu și ne rătăceam, continuam să mergem. Găseam cumva drumul înapoi spre casă.

FEMEIA CU DOR DE
DUCĂ

Nu, mersi.

FEMEIA CU APARAT
FOTO

Nu, mersi, ce?

FEMEIA CU DOR DE
DUCĂ

Voi puteți să mergeți cât vreți înapoi spre casă, eu stau aici. Vreau să aflu cine este ea?

FEMEIA CU BĂIAT MARE, MULT PEA MARE	Seamăna cu tine. E leită tu.
FEMEIA CU DOR DE DUCĂ	Ba cu tine seamană. Parcă sunteți identice.
FEMEIA CU APARAT FOTO	Ba cu ea seamăna.
FEMEIA ÎNŞELATĂ CARE VA ÎNFLORI	Cu mine?
FEMEIA CU APARAT FOTO	Da, unu la unu.
FEMEIA CU DOR DE DUCĂ	Cu tine seamăna cel mai mult.
FEMEIA CU APARAT FOTO	Aşa crezi?
FEMEIA CU DOR DE DUCĂ	Da. E evident.
FEMEIA ÎNŞELATĂ CARE VA ÎNFLORI	Eu cred că seamăna cu un embrion.
FEMEIA CU APARAT FOTO	Poftim?
FEMEIA ÎNŞELATĂ CARE VA ÎNFLORI	Da. Am văzut pe internet. În primele 5 săptămâni, toți suntem la fel ca embrioni. M-am deşteptat de la abuz... am tot citit. Şi am aflat. Abia în săptămâna a şasea, cam aşa ceva, își aduce aminte şi cromozomul Y să se activeze.
FEMEIA CU APARAT FOTO	Adică până atunci doarme?
FEMEIA ÎNŞELATĂ CARE VA ÎNFLORI	Da.
FEMEIA CU APARAT FOTO	Deci, în primele 5 săptămâni tot ce se dezvoltă e din cromozomul X, feminin?
FEMEIA ÎNŞELATĂ CARE VA ÎNFLORI	Da, cromozomul Y stă şi aşteaptă să se întâmple ceva. Stă. Stă. Stă.
FEMEIA CU APARAT FOTO	Fantastic.
<i>Pauză. Apoi bum-bum, bum-bum – inima Femeii care tot uita să se nască reporneşte. Celelalte femei sunt în jur, nedumerite.</i>	
FEMEIA ÎNŞELATĂ CARE VA ÎNFLORI	Cum te cheamă?

FEMEIA CU DOR DE DUCĂ	Nu cred că vorbește.
FEMEIA CU BĂIAT MARE, MULT PEA MARE	Parcă mișcă buzele... dar nu înțeleg ce zice.
FEMEIA CARE TOT UITA SĂ SE NASCĂ	<i>(încinde ochii, calm):</i> Shhh... mai încet. Am avut un somn lung și plin de coșmaruri.
FEMEIA CU DOR DE DUCĂ	Ajut-o să se ridice.
<i>Toate o ajută</i>	
FEMEIA CU DOR DE DUCĂ	Ușor, să nu o lovești!
<i>Femeia care tot uita să se nască se ridică.</i>	
FEMEIA CARE TOT UITA SĂ SE NASCĂ	Un somn în care... nimic nu se întâmplă. Nici nu trăiam, nici nu muream. Doar stăteam acolo... într-un loc care semăna cu viața, dar fără viață în el.
FEMEIA ÎNȘELATĂ CARE VA ÎNFLORI	Sună cunoscut un astfel de loc.
FEMEIA CARE TOT UITA SĂ SE NASCĂ	Nu știu. Toată viața am vrut să fiu „cum trebuie”. Dar n-am știut niciodată... pentru cine. Pentru bărbatul care a plecat? Pentru mama care mă voia „decentă”? Pentru lumea care mă voia „normală”? Pentru Dumnezeu, care poate nici nu s-a uitat la mine?
FEMEIA CU APARAT FOTO	Ai nevoie de apă? O pătură? Un selfie cu prima ta respirație?
FEMEIA CU BĂIAT MARE, MULT PEA MARE	<i>(învârtindu-se, nervoasă)</i> Trebuie cineva să cheme pe cineva? Un doctor? Sau nu avem doctor pentru renașteri alternative?
FEMEIA ÎNȘELATĂ CARE VA ÎNFLORI	<i>(calmă, directă)</i> Lasă „doctorii”. Avem noi experiență în resuscitat vieți. Mai mult, le și renovăm.
FEMEIA CU DOR DE DUCĂ	<i>(râzând pe jumătate)</i> Cine are un manual de instrucțiuni pentru „Cum să naști o viață nouă fără autorizație”?
FEMEIA CU APARAT FOTO	<i>(Ea apasă pe buton imaginar)</i> Zâmbește. Să avem dovada când o să spui „Am fost aici”.
FEMEIA CU BĂIAT MARE, MULT PEA MARE	<i>(încorsetată de teamă)</i> Și dacă se sperie iar? Și dacă adoarme înapoi?
FEMEIA CARE TOT UITA SĂ SE NASCĂ	<i>(o voce blândă, dar hotărâtă)</i> Nu. Nu mai adorm. Nu îmi mai este frică. Pentru că am auzit strigătul vostru. Iar asta mi-a dat curaj.

FEMEIA ÎNȘELATĂ CARE VA ÎNFLORI	Al nostru?
FEMEIA CARE TOT UITA SĂ SE NASCĂ	Da. Vreau să învăț de la voi cum se trăiește cu adevărat. Cum se suferă până la capăt, cum se iubește până doare, cum se spune „nu” și cum se spune „gata”. Acum e timpul să plecăm de aici.
FEMEIA CU APARAT FOTO	Încotro?
FEMEIA CU BĂIAT MARE, MULT PREA MARE	Eu zic să o luăm spre stânga.
FEMEIA CU DOR DE DUCĂ FEMEIA CU BĂIAT MARE, MULT PREA MARE	Spre stânga? La stânga era un zid, mare, urât și negru. Am intrat în el, nu îți aduci aminte? Te trec pe ginseng. Să citim bine semnele.
FEMEIA CU DOR DE DUCĂ	Semne de la cine? (<i>Arată în sus și pufnește în răs</i>)
FEMEIA ÎNȘELATĂ CARE VA ÎNFLORI	Nu ne dam bătute.
FEMEIA CU DOR DE DUCĂ	Fir-ar, nu răspunde nimeni!
FEMEIA CU APARAT FOTO	Bateți mai tare!
FEMEIA CU BĂIAT MARE, MULT PREA MARE	Cine trebuie să ne deschisă?
FEMEIA ÎNȘELATĂ CARE VA ÎNFLORI	Maria Magdalena.
FEMEIA CU BĂIAT MARE, MULT PREA MARE	Vrăjitoarele din Salem. Sau orice vrăjitoare.
FEMEIA CU DOR DE DUCĂ	Fecioara din Orleans. Safo.
FEMEIA ÎNȘELATĂ CARE VA ÎNFLORI	Mata Hari.
FEMEIA CU APARAT FOTO	Eva.
FEMEIA CARE TOT UITA SĂ SE NASCĂ	Eva?

FEMEIA CU DOR DE DUCĂ	Eva, făcută din coasta lui Adam.
FEMEIA CU BĂIAT MARE, MULT PREA MARE	Să nu fie Adam singur în Paradis.
FEMEIA CARE TOT UITA SĂ SE NASCĂ	Nu ştiu povestea asta. Cum s-a terminat?
FEMEIA CU DOR DE DUCĂ	Naşpa.
FEMEIA CU BĂIAT MARE, MULT PREA MARE	Oare de data asta am ajuns unde trebuie?

Fiecare femeie are scris pe spate câte un X. Liber la interpretare.

Sfârşit